

Forszolás alkalmazása topologikus terek konstruálására

Székely Ákos

Témavezető: Soukup Lajos

1. Diszpergált terek

Legyen (X, τ) topologikus tér. A továbbiakban szükség lesz az alábbi fogalmakra:

(i) Transzfinit rekurzióval definiáljuk az I operációt a következőképpen: $I_0 := iso(X)$ (ahol $iso(X) = X \setminus X'$, azaz X izolált pontjainak összessége) és ha $\langle I_\beta : \beta < \alpha \rangle$ adott már, akkor legyen $I_\alpha = iso(X \setminus \cup\{I_\beta : \beta < \alpha\})$. Számossági megfontolásból következik, hogy $\exists \alpha \in On : \beta > \alpha : I_\beta = I_\alpha$ így van legkisebb ilyen rendszám is, jelölje ezt $ht(X)$. Az X tér számosságssorozata $SEC(X) := \langle |I_\alpha| : \alpha < ht(X) \rangle$.

(ii) Az X teret diszpergálnak (scattered) mondjuk, ha $\forall Y \subset X : iso(Y) \neq \emptyset$. A lokálisan kompakt, T_2 , diszpergált tereket röviden LCS tereknek hívjuk a továbbiakban.

Alapkérdés: Létezik-e (X, τ) tér adott számosságssorozattal? Egy konkrét kérdés: van-e (X, τ) LCS, 0 dimenziós tér, melyre $SEC(X) = \langle \omega \rangle_{\omega_1}$

1.1 Állítás. $Con(ZFC + \exists(X, \tau) : LCS, 0 \text{ dim}, SEC(X) = \langle \omega \rangle_{\omega_1})$

Bizonyítás.

$$\begin{aligned}
 P = \{ & (A, u, i) : A \in [\omega \times \omega_1]^{<\omega} \wedge u : A \rightarrow \mathcal{P}(A) \wedge i : [A]^2 \rightarrow [A]^{<\omega} \wedge \\
 & \forall (n, \alpha) \in A : u(n, \alpha) \cap \omega \times \{\alpha\} = \{(n, \alpha)\} \wedge u(n, \alpha) \subset \omega \times (\alpha + 1) \wedge \\
 & \forall (k, \alpha), (l, \beta) \in A ((l, \beta) \in u(k, \alpha) \rightarrow u(l, \beta) \subset u(k, \alpha) \wedge \\
 & u(l, \beta) \cap u(k, \alpha) \neq \emptyset \rightarrow \forall (m, \gamma) \in u(l, \beta) \cap u(k, \alpha) : \\
 & \exists (r, \delta) \in i(\{(k, \alpha), (l, \beta)\}) : (r, \delta) \in u(l, \beta) \cap u(k, \alpha) \wedge (m, \gamma) \in u(r, \delta)) \}
 \end{aligned}$$

$\forall (A, u, i), (B, v, j) \in P$ esetén definiáljuk:

$$(A, u, i) \leq (B, v, j) \leftrightarrow B \subset A \wedge \forall x \in B : u(x) \cap B = v(x) \wedge i \upharpoonright [B]^2 = j$$

Ellenőrizhető, hogy (P, \leq) poset. Belátjuk, hogy ecc. $p \in P$ esetén jelölje $X^p = \text{pr}_2(A^p)$ a második koordinátára való vetületet.

1.2 Definíció. $p, q \in P$ ikrek, ha $|X^p| = |X^q|$, $\max X^p \cap X^q < \min X^p \setminus X^q$, $\max X^p \setminus X^q < \min X^q \setminus X^p$ és az $\eta_{p,q} : X^p \rightarrow X^q$ természetes rendezés-izomorfizmus felemelhető A^p és A^q közötti $\tilde{\eta}_{p,q} : A^p \rightarrow A^q$ bijekcióvá a következőképpen: $\forall (n, \alpha) \in A^p : \tilde{\eta}_{p,q}(n, \alpha) = (n, \eta_{p,q}(\alpha))$ melyre továbbá teljesül, hogy $\forall x, y \in A^p : u^q(\tilde{\eta}_{p,q}(x)) = \tilde{\eta}_{p,q}(u^p(x))$, valamint $i^q(\{\tilde{\eta}_{p,q}(x), \tilde{\eta}_{p,q}(y)\}) = \tilde{\eta}_{p,q}(i^p(\{x, y\}))$ (ami tulajdonképpen azt jelenti, hogy az $\tilde{\eta}_{p,q}$ bijekció mentén áthúzva az u^q, i^q függvényeket A^p -re éppen u^p, i^p -t kapjuk).

1.3 Állítás. Legyenek $p, q \in P$ ikrek. Ekkor $\exists r \in P : r \leq p, q$.

Bizonyítás. Definiáljuk az r feltételt a következőképpen: $A^r := A^p \cup A^q$,

$$u^r(x) := \begin{cases} u^p(x) & , x \in A^p \\ u^q(x) & , x \in A^q \setminus A^p \end{cases}, i^r(\{x, y\}) := \begin{cases} i^p(\{x, y\}) & , x, y \in A^p \\ i^q(\{x, y\}) & , x, y \in A^q \\ A^p \cap A^q & , x \in A^p \setminus A^q, y \in A^q \setminus A^p \end{cases}$$

Mivel $\eta_{p,q} \upharpoonright X^p \cap X^q = id$, így $\tilde{\eta}_{p,q} \upharpoonright A^p \cap A^q = id$ és emiatt i^r jóldefiniált. Könnyen ellenőrizhető, hogy $r = (A^r, u^r, i^r) \in P$ és valóban $r \leq p, q$. ■

Legyen $\langle p_\alpha : \alpha < \omega_1 \rangle$ feltételek egy ω_1 -es rendszere. Az $\langle X^{p_\alpha} : \alpha < \omega_1 \rangle$ rendszerre (amelyről az eredeti sorozat ritkításával feltehető, hogy páronként különböző, azonos számoságú (legyen ez $n < \omega$) elemekből áll) az alapmodellben alkalmazva a Δ -rendszer lemmát és eszerint tovább ritkítva a fenti sorozatot feltehető, hogy $\langle X^{p_\alpha} : \alpha < \omega_1 \rangle$ Δ -rendszer $A \in [\omega_1]^{<\omega}$ maggal. Amennyiben $A = \emptyset$, úgy

$$\forall \alpha, \beta < \omega_1 : (A^{p_\alpha} \cup A^{p_\beta}, u^{p_\alpha} \cup u^{p_\beta}, i^{p_\alpha} \cup i^{p_\beta} \cup \{(\{x, y\}, \emptyset) : x \in A^p, y \in A^q\}) \leq p_\alpha, p_\beta$$

emiatt feltehető, hogy $A \neq \emptyset$. Transzfinit rekurzióval konstruálunk egy $\langle \alpha_\gamma : \gamma < \omega_1 \rangle$ sorozatot a következők szerint: mivel $\max A$ megszámlálható rendszám, így $\exists \alpha_0 < \omega_1 : \max A < \min X^{p_{\alpha_0}} \setminus A$. Ha $\langle \alpha_\gamma : \gamma < \beta \rangle, \beta < \omega_1$ kész, akkor legyen

$$\alpha_\beta = \min\{\delta < \omega_1 : \min X^{p_\delta} \setminus A > \sup(\{X^{p_{\alpha_\gamma}} : \gamma < \beta\} \cup \{\alpha_\gamma : \gamma < \beta\})\}$$

(a kérdéses minimum létezik, mert a halmaz definíciójában szereplő sup egy megszámlálható rendszámhalmaz suprémuma, így $< \omega_1$). Jelölje $\varphi_\gamma : X^{p_\gamma} \rightarrow n$ a természetes rendezésizomorfizmust. Mivel a $\langle \varphi_\gamma(\text{pr}_2(\{n\} \times \omega_1 \cap A^{p_{\alpha_\gamma}})) : n < \omega \rangle \in {}^\omega \mathcal{P}(n)$ sorozatok csak megszámlálható félek, így további ritkítással feltehető, hogy a $\langle X^{p_{\alpha_\gamma}} : \gamma < \omega_1 \rangle$ sorozatban $\forall \gamma < \delta < \omega_1$ esetén az $\eta_{p_{\alpha_\gamma}, p_{\alpha_\delta}} : X^{p_\gamma} \rightarrow X^{p_\delta}$ természetes rendezésizomorfizmus felemelődik $A^{p_\gamma} \rightarrow A^{p_\delta}$ bijekcióvá amely a $p_{\alpha_\gamma}, p_{\alpha_\delta}$ feltételek között egy izomorfizmust létesít az ikerség definíciója szerint. Így a $\langle p_{\alpha_\gamma} : \gamma < \omega_1 \rangle$ sorozat elemei páronként ikrek tehát az előző állítás szerint páronként kompatibilisek és így P ccc.

Legyen $G \subset P$ egy M-generikus filter (M az alapmodell) és $\forall(n, \alpha) \in \omega \times \omega_1$ -re legyen $V(n, \alpha) = \bigcup\{u^p(n, \alpha) : p \in G\}$. Belátjuk, hogy a $\langle V(n, \alpha) : n < \omega, \alpha < \omega_1 \rangle$ rendszer rendelkezik az alábbi tulajdonságokkal:

- (i) $\forall(n, \alpha) \in \omega \times \omega_1 : V(n, \alpha) \cap \omega \times \{\alpha\} = \{(n, \alpha)\}, V(n, \alpha) \subset \omega \times (\alpha + 1)$
- (ii) $\forall(n, \alpha), (m, \beta) \in \omega \times \omega_1 : (m, \beta) \in V(n, \alpha) \rightarrow V(m, \beta) \subset V(n, \alpha)$
- (iii) $\forall(n, \alpha) \in \omega \times \omega_1 \forall \beta < \alpha : |V(n, \alpha) \cap \omega \times \{\beta\}| = \omega$
- (iiii) Ha $(n, \alpha) \in \omega \times \omega_1, A \in [\omega \times \omega_1]^{<\omega}$ olyan, melyre $\forall y \in A : (n, \alpha) \notin V(y)$, akkor $\forall \gamma < \alpha : |(V(n, \alpha) \setminus \bigcup\{V(y) : y \in A\}) \cap \omega \times \{\gamma\}| = \omega$.
- (v) $\forall(n, \alpha), (m, \beta) \in \omega \times \omega_1 : V(n, \alpha) \cap V(m, \beta) \neq \emptyset \rightarrow \exists A \in [V(n, \alpha) \cap V(m, \beta)]^{<\omega} : V(n, \alpha) \cap V(m, \beta) = \bigcup\{V(k, \gamma) : (k, \gamma) \in A\}$

(i): $x \in \omega \times \omega_1$ esetén legyen $\mathcal{D}_x^1 = \{p \in P : x \in A^p\}$. Ekkor $\mathcal{D}_x^1 \subset P$ sűrű: ha $p \in P$ és $x \notin A^p$, akkor $q = (A^p \cup \{x\}, u^p \cup \{(x, \{x\})\}, i^p \cup \{(\{x, y\}, \emptyset) : y \in A^p\}) \in P$ és látható, hogy $q \leq p$.

Emiatt $\forall(n, \alpha) \in \omega \times \omega_1 : G \cap \mathcal{D}_x^1 \neq \emptyset \rightarrow V(n, \alpha) \neq \emptyset$ és mivel $\forall p \in P : (n, \alpha) \in A^p \rightarrow u^p(n, \alpha)$ -ra teljesülnek az (i)-ben megköveteltek, így $V(n, \alpha)$ -ra is.

(ii): Azon múlik, hogy két G-beli elemnek van közös G-beli kiterjesztése illetve, hogy a (ii)-beli tulajdonsággal rendelkezik bármely $u^p(p \in P)$, melyre $(n, \alpha), (m, \beta) \in A^p$.

(iii): $n, k \in \omega, \beta < \alpha < \omega_1$ esetén legyen

$$\mathcal{D}_{(n, \alpha), k, \beta}^2 = \{p \in P : (n, \alpha) \in A^p \rightarrow \exists m \geq k : (m, \beta) \in A^p \wedge (m, \beta) \in u^p(n, \alpha)\}$$

Ekkor $\mathcal{D}_{(n, \alpha), k, \beta}^2 \subset P$ sűrű: ha $p \in P : (n, \alpha) \in A^p$, akkor mivel $|A^p| < \omega$ ezért $\exists m \geq k : (m, \beta) \notin A^p$. Definiáljuk a q-t a következőképpen: $A^q := A^p \cup \{(m, \beta)\}$,

$$u^q(x) := \begin{cases} u^p(x) & , x \in A^p, (n, \alpha) \notin u^p(x) \\ u^p(x) \cup \{(m, \beta)\} & , x \in A^p, (n, \alpha) \in u^p(x) \\ \{(m, \beta)\} & , x = (m, \beta) \end{cases}$$

$$i^q(\{x, y\}) := \begin{cases} i^p(\{x, y\}) & , x, y \in A^p \\ \{(m, \beta)\} & , \text{egyik} \in A^p, \text{másik} = (m, \beta) \end{cases}$$

Nem nehéz belátni, hogy $q \in P$ és így $q \in \mathcal{D}_{(n, \alpha), k, \beta}^2$ is teljesül, valamint $q \leq p$. Így ha $p \in G$ olyan, melyre $(n, \alpha) \in A^p$ ((i)-ben láttuk, hogy van ilyen), akkor mivel $\mathcal{D}_{(n, \alpha), k, \beta}^2$ sűrű p alatt következik, hogy $G \cap \mathcal{D}_{(n, \alpha), k, \beta}^2 \neq \emptyset \rightarrow \text{pr}_1(V(n, \alpha) \cap \omega \times \{\beta\}) \cap [k, \omega] \neq \emptyset$.

Mivel k tetszőleges így (iii) adódik.

(iii): $(n, \alpha) \in \omega \times \omega_1, A \in [\omega \times \omega_1]^{<\omega}, k \in \omega, \gamma < \alpha$ esetén a

$$\mathcal{D}_{(n,\alpha),A,\gamma,k}^3 = \{p \in P : \{(n, \alpha)\} \cup A \subset A^p \wedge \forall y \in A : (n, \alpha) \notin u^p(y) \rightarrow \\ \exists l \geq k : (l, \gamma) \in A^p \wedge (l, \gamma) \in u^p(n, \alpha) \setminus \bigcup \{u^p(y) : y \in A\}\}$$

halmazok sűrűek P -ben, amit a (iii)-beli q kiterjesztésből láthatunk. Így (iii)-hoz hasonlóan adódik (iiii).

(v): ha $\forall (n, \alpha), (m, \beta) \in \omega \times \omega_1$ -re $V(n, \alpha) \cap V(m, \beta) \neq \emptyset \rightarrow \exists p, q \in G : u^p(n, \alpha) \cap u^q(m, \beta) \neq \emptyset$. Legyen $r \in G : r \leq p, q$ és $A := i^r(\{(n, \alpha), (m, \beta)\})$. Ha $x \in V(n, \alpha) \cap V(m, \beta)$, akkor van $r_1 \in G, r_1 \leq r : x \in u^{r_1}(n, \alpha) \cap u^{r_1}(m, \beta)$ és $i^{r_1}(\{(n, \alpha), (m, \beta)\}) = i^{r_1}(\{(n, \alpha), (m, \beta)\})$ miatt van $y \in A : x \in u^{r_1}(y)$. Ebből $V(n, \alpha) \cap V(m, \beta) = \bigcup \{V(k, \gamma) : (k, \gamma) \in A\}$ következik.

Az

$$\mathcal{S} = \{V(n, \alpha) : n < \omega, \alpha < \omega_1\} \cup \{\omega \times \omega_1 \setminus V(n, \alpha) : n < \omega, \alpha < \omega_1\}$$

szubbázisa egy lokálisan kompakt T2, diszpergált, 0-dimenziós τ topológiának az $X = \omega \times \omega_1$ alaphalmazon, $M[G]$ -ben, mely számosságsorozata $\langle \omega \rangle_{\omega_1}$. Az világos, hogy τ T2, 0-dimenziós és diszpergált ($x \in X$ esetén a $V(x)$ környezet „lefele néz”, így ha $Y \subset X$ és $y \in Y$ olyan, melyre $\text{pr}_2(y)$ minimális, akkor $V(y) \cap Y = \{y\}$).

Most belátjuk, hogy a $\langle V(n, \alpha) : (n, \alpha) \in X \rangle$ környezetek kompaktak. α szerinti indukcióval bizonyítjuk: $\alpha = 0$ esetén $V(n, \alpha) = \{(n, \alpha)\}$ ami kompakt. Tegyük fel, hogy $\alpha > 0$ és $\forall \beta < \alpha$ -ra tudjuk az állítást. Elég látni, az Alexander-féle szubbázis tétel szerint, hogy $V(n, \alpha)$ -nak tetszőleges $A \in \mathcal{P}(\mathcal{S})$ lefedéséből kiválasztható véges részlefedés. Először is $\exists S \in A : (n, \alpha) \in S$. Ha $S = V(y)$ valamely $y \in X$ -re, akkor a fenti (ii) miatt $V(n, \alpha) \subset S$ teljesül, így feltehető, hogy $S = X \setminus V(y)$ alakú és $V(n, \alpha) \not\subset S$. Ekkor $V(n, \alpha) \cap V(y) \neq \emptyset$ így (v) miatt $\exists B \in [V(n, \alpha) \cap V(y)]^{<\omega} : V(n, \alpha) \cap V(y) = \bigcup \{V(z) : z \in B\}$ és az indukciós feltevés miatt a $V(z)(z \in A)$ halmazok kompaktak így van $A' \in [A]^{<\omega}$ véges részlefedés.

Egy $x = (n, \alpha) \in X$ tipikus báziskörnyezete a fenti bázis szerint $W = V(x) \setminus \bigcup \{V(y) : y \in A\}$ alakú, ahol $A \in [X]^{<\omega}$ olyan, melyre $\forall y \in A : x \notin V(y)$. (iii) szerint ekkor $\forall \gamma < \alpha : |W \cap \omega \times \{\gamma\}| = \omega$ amiből transzfinit indukcióval adódik, hogy $\forall \alpha < \omega_1 : I_\alpha(X) = \omega \times \{\alpha\}$ és így valóban $SEC(X) = \langle \omega \rangle_{\omega_1}$. ■

Ismert, hogy $ZFC \vdash \exists(X, \tau) : LCS, SEC(X) = \langle \omega \rangle_{\omega_1}$, azonban a fenti gondolatmenet alkalmas módosításaival megkapható a következő is:

1.4 Állítás. $Con(ZFC + \exists(X, \tau) : LCS, 0 \text{ dim.}, SEC(X) = \langle \omega_1 \rangle_{\omega_2})$

Bizonyítás. Tegyük fel, hogy $M \models CH$. A poset definíciója hasonló az előző bizonyításbeli posetéhez:

$$\begin{aligned}
P' = \{ & (A, u, i) : A \in [\omega_1 \times \omega_2]^{\leq \omega} \wedge u : A \rightarrow \mathcal{P}(A) \wedge i : [A]^2 \rightarrow [A]^{< \omega} \wedge \\
& \forall (n, \alpha) \in A : u(n, \alpha) \cap \omega \times \{\alpha\} = \{(n, \alpha)\} \wedge u(n, \alpha) \subset \omega \times (\alpha + 1) \wedge \\
& \forall (k, \alpha), (l, \beta) \in A ((l, \beta) \in u(k, \alpha) \rightarrow u(l, \beta) \subset u(k, \alpha) \wedge \\
& u(l, \beta) \cap u(k, \alpha) \neq \emptyset \rightarrow \forall (m, \gamma) \in u(l, \beta) \cap u(k, \alpha) : \\
& \exists (r, \delta) \in i(\{(k, \alpha), (l, \beta)\}) : (r, \delta) \in u(l, \beta) \cap u(k, \alpha) \wedge (m, \gamma) \in u(r, \delta)) \}
\end{aligned}$$

$\forall (A, u, i), (B, v, j) \in P'$ esetén definiáljuk:

$$(A, u, i) \leq (B, v, j) \leftrightarrow B \subset A \wedge \forall x \in B : u(x) \cap B = v(x) \wedge i \upharpoonright [B]^2 = j$$

A (P', \leq) poset már nem feltétlenül ccc, de az igaz, hogy ω_2 -antilánc feltételes és ω_1 -zárt, ami szintén garantálja, hogy P' -vel kényszerítve a számosságok megmaradnak.

Ha $\langle p_n : n < \omega \rangle$ feltételes csökkenő sorozata, akkor definiáljuk a p feltételt a következőképpen: $A^p := \bigcup \{A^{p_n} : n < \omega\}$, $x \in A^p$ esetén ha $m_x = \min\{n : x \in A^{p_n}\}$, akkor legyen $u^p(x) = \bigcup \{u^{p_n}(x) : n \geq m_x\}$, végül legyen $i^p = \bigcup \{i^{p_n} : n < \omega\}$. Ellenőrizhető, hogy $p = (A^p, u^p, i^p) \in P'$ és $\forall n < \omega : p \leq p_n$ amiből kapjuk az ω_1 -zártaságot.

Az ω_2 -es antilánc feltétel igazolásához szükségünk lesz az előző bizonyításban megadott ikerség fogalmára. Legyen $\langle p_\alpha : \alpha < \omega_2 \rangle \subset P'$. Ahogyan az előző bizonyításban tettük, ritkítások sorozatával elérhető, és emiatt feltehető, hogy az A^{p_α} halmazok azonos számosságúak, $\langle X^{p_\alpha} : \alpha < \omega_2 \rangle$ Δ -rendszer $A \in [\omega_2]^{\leq \omega}, A \neq \emptyset$ maggal ($\langle X^{p_\alpha} : \alpha < \omega_2 \rangle$ megszámlálható halmazok $\omega_2 = c^+(CH)$ sorozata így M -ben alkalmazható a Δ -rendszer lemma), valamint $\beta < \alpha < \omega_2$ esetén $\sup X^{p_\beta} < \min X^{p_\alpha}$ és végül, hogy a $\langle p_\alpha : \alpha < \omega_2 \rangle$ feltételek páronként ikrek.

1.5 Állítás. $\gamma < \beta < \alpha < \omega_2$ esetén $\exists q \in P' : q \leq p_\gamma, p_\beta, p_\alpha$.

Bizonyítás. Legyenek $\eta_{p_\gamma, p_\beta}, \eta_{p_\beta, p_\alpha}, \eta_{p_\gamma, p_\alpha}$ az ikerség definíciója szerinti természetes rendezés izomorfizmusok. Legyen $A^q = A^{p_\gamma} \cup A^{p_\beta} \cup A^{p_\alpha}$. Definiáljuk u^q, i^q -t a következőképpen:

$$u^q(x) = \begin{cases} u^{p_\gamma}(x) & , x \in A^{p_\gamma} \\ u^{p_\beta}(x) \cup u^{p_\gamma}(\tilde{\eta}_{p_\gamma, p_\beta}^{-1}(x)) & , x \in A^{p_\beta} \setminus A^{p_\gamma} , \\ u^{p_\alpha}(x) \cup u^{p_\gamma}(\tilde{\eta}_{p_\gamma, p_\alpha}^{-1}(x)) & , x \in A^{p_\alpha} \setminus A^{p_\gamma} \end{cases}$$

$$i^q(\{x, y\}) = \begin{cases} i^{p_\gamma}(\{x, y\}) & , \{x, y\} \in [A^{p_\gamma}]^2 \\ i^{p_\gamma}(\{x, \tilde{\eta}_{p_\gamma, p_\beta}^{-1}(y)\}) & , x \in A^{p_\gamma}, y \in A^{p_\beta} \setminus A^{p_\gamma} \\ i^{p_\gamma}(\{x, \tilde{\eta}_{p_\gamma, p_\alpha}^{-1}(y)\}) & , x \in A^{p_\gamma}, y \in A^{p_\alpha} \setminus A^{p_\gamma} \\ i^{p_\gamma}(\{\tilde{\eta}_{p_\gamma, p_\alpha}^{-1}(x), \tilde{\eta}_{p_\gamma, p_\beta}^{-1}(y)\}) & , x \in A^{p_\alpha} \setminus A^{p_\gamma}, y \in A^{p_\beta} \setminus A^{p_\gamma} \\ i^{p_\beta}(\{x, y\}) & , \{x, y\} \in [A^{p_\beta} \setminus A^{p_\gamma}]^2 \\ i^{p_\alpha}(\{x, y\}) & , \{x, y\} \in [A^{p_\alpha} \setminus A^{p_\gamma}]^2 \end{cases}$$

Hosszadalmas de viszonylag rutinszerű ellenőrzése a feltételeknek $p_\gamma, p_\beta, p_\alpha$ páronkénti ikerségét kihasználva mutatja, hogy $q = (A^q, u^q, i^q)$ jóldefiniált és $q \in P'$, valamint $q \leq p_\gamma, p_\beta, p_\alpha$. (Az előző bizonyításbeli gondolatmenet, mellyel két ikernek találtunk közös kiterjesztést itt nem működik, mivel most megszámlálható feltételeink vannak és így i^q -t egyik esetben sem definiálhatjuk a teljes $A^{p_\gamma} \cap A^{p_\beta}$ metszetként. Ehelyett három „egymás fölött elhelyezkedő” ikret veszünk és a legelső feltételt használjuk i^q definiálására.) ■

Tehát ebből kapjuk, hogy (P', \leq) ω_2 -antilánc feltételes. Végül az $(X, \tau) \in M[G]$ teret ugyan úgy kapjuk, mint az előző bizonyításban és ez egy lokálisan kompakt, T2, 0 dimenziós, diszpergált tér, melyre $SEC(X) = \langle \omega_1 \rangle_{\omega_2}$. ■

A fent bemutatott forszolást módosítva (ez viszont már jóval nehezebb) kijön az alábbi állítás is:

1.6 Állítás. [1](Shelah, Baumgartner) $Con(ZFC + \exists(X, \tau) : LCS, 0 \text{ dim.}, SEC(X) = \langle \omega \rangle_{\omega_2})$

2. Pseudokompaktság és megszámlálható kompaktság

Az alábbiakban kis betekintést nyerhetünk Soukup Lajos, Juhász István és Szentmiklóssy Zoltán egy aktív kutatásába.

2.1 Definíció. Legyen (X, τ) topologikus tér. Ekkor

- (i) X pseudokompakt, ha $\forall f \in C(X; \mathbb{R})$ korlátos.
- (ii) X megszámlálhatóan kompakt, $\forall A \in [X]^\omega$ esetén $A' \neq \emptyset$. ($\leftrightarrow X$ minden végtelen részének van torlódási pontja $\leftrightarrow X$ bármely megszámlálható nyílt lefedéséből kiválasztható véges részlefedés)
- (iii) X feebly kompakt, ha $\mathcal{A} \subset \tau \setminus \{\emptyset\}$ lokálisan véges, akkor $|\mathcal{A}| < \omega$. ($\leftrightarrow \forall \mathcal{A} \in [\tau \setminus \{\emptyset\}]^\omega : \exists x \in X : \forall V \in \tau(x) : |\{A : A \in \mathcal{A} \wedge A \cap V \neq \emptyset\}| = \omega$)

2.2 Állítás. *Legyen (X, τ) topologikus tér. Ekkor fennállnak a következők:*

- (i) *Ha X megszámlálhatóan kompakt, akkor pszeudokompakt.*
- (ii) *Ha X feebly kompakt, akkor pszeudokompakt. Ha X teljesen reguláris ($\rightarrow T1$), akkor igaz a megfordítás is.*

Bizonyítás. (i): Ha $f \in C(X; \mathbb{R})$ nem korlátos, akkor $\exists \{x_n : n \in \omega\} \subset X : \forall n \in \omega : |f(x_n)| \geq n$. Ha x torlódási pontja az előbbi sorozatnak, akkor f x -beli folytonossága miatt $\exists V \in \tau(x) : f \upharpoonright V$ korlátos, azonban $|V \cap \{x_n : n \in \omega\}| = \omega$ ami ellentmondás.

(ii): Ha $f \in C(X; \mathbb{R})$ nem korlátos, akkor a $\{[|f| > n] : n \in \omega\} \in [\tau \setminus \{\emptyset\}]^\omega$ lokálisan véges. Tegyük most fel, hogy X teljesen reguláris. Ha $\{U_n : n \in \omega\} \in \tau \setminus \{\emptyset\}^\omega$ lokálisan véges, akkor $\forall n \in \omega$ esetén legyen $f_n \in C(X; [0, 1]) : f_n \upharpoonright X \setminus U_n = 0, f_n(x) = 1$ valamely $x \in U_n$ -re. Ekkor $\sum_n n f_n \in C(X; \mathbb{R})$ (lokálisan véges összeg) és nem korlátos. ■

2.3 Megjegyzés. *Terek konstruálásánál kézenfekvőbb a feebly kompaktságra hajtani így ha emellett garantálni tudjuk, hogy a tér teljesen reguláris (spec. $T2$ és 0 dimenziós) legyen, akkor pszeudokompakt is.*

Kérdés: Létezik-e pszeudokompakt de nem megszámlálhatóan kompakt tér?

2.4 Állítás. (ZFC) $\exists (X, \tau)$ tér, mely pszeudokompakt de nem megszámlálhatóan kompakt.

Bizonyítás. (Ψ -tér)

Konstruáció: legyen $\mathcal{A} \in [\omega]^\omega$ MAD rendszer és legyen $X = \omega \cup \mathcal{A}$. ω elemei legyenek izoláltak és egy $A \in \mathcal{A}$ pont környezetbázisa legyen $\{(A \setminus S) \cup \{A\} : S \in [\omega]^{<\omega}\}$. Belátható, hogy így egy topológiát definiáltunk X -en, ami láthatóan $T2$, $M1$ és $\forall S \in [\omega]^{<\omega}, A \in \mathcal{A}$ esetén az $(A \setminus S) \cup \{A\}$ környezetek nyílt-zártak (az \mathcal{A} rendszer majdnem diszjunktságát kihasználva látható) tehát 0 dimenziós is. Az \mathcal{A} altér zárt diszkrét emiatt X nem megszámlálhatóan kompakt. Belátjuk, hogy X pszeudokompakt: ha $f \in C(X; \mathbb{R})$ nem korlátos, akkor $f \upharpoonright \omega$ sem korlátos (mivel $\omega \subset X$ sűrű) így $\exists \{x_n : n \in \omega\} \in [\omega]^\omega : |f(x_n)| > n$. Mivel \mathcal{A} MAD, ezért $\exists A \in \mathcal{A} : |\{x_n : n \in \omega\} \cap A| = \omega$ ami azt jelenti, hogy $A \in \{x_n : n \in \omega\}'$ de ez ellentmond f A -beli folytonosságának. ■

Két dolgot megállapíthatunk a fenti térről: (i) \mathcal{A} nagy zárt diszkrét részhalmaz ($|X| = |\mathcal{A}|$), valamint (ii), van benne sűrű, relatíve megszámlálhatóan kompakt halmaz ($Y \subset X$ relatíve megszámlálhatóan kompakt, ha $\forall A \in [Y]^\omega$ A -nak létezik torlódási pontja X -ben): ω (az, hogy ő rel. megsz. kompakt abból következik, hogy ha $B \in [\omega]^\omega$, akkor mivel \mathcal{A} MAD $\exists A \in \mathcal{A} : |A \cap B| = \omega$ ami azt jelenti, hogy A torlódási pontja B -nek az X térben).

Az első megfigyelés felveti a kérdést: Van-e (X, τ) pszeudokompakt de nem megszámlálhatóan kompakt, melyre $e(X) = \omega$ (azaz X bármely zárt diszkrét altere megszámlálható). A válasz igen:

2.5 Állítás. *(L. Soukup, I. Juhász, Z. Szentmiklóssy) (ZFC) $\exists(X, \tau)$ M1, 0 dimenziós, T2 pszeudokompakt de nem megszámlálhatóan kompakt tér melyre $e(X) = \omega$.*

Felmerült a kérdés, hogy a fenti követelmények mellett $e(X) = \omega$ erősíthető-e $s(X) = \omega$ -ra (azaz, hogy X minden diszkrét altere megszámlálható legyen). ZFC-ben nincs ilyen, mivel ebből következne S-tér létezése (T3, öröklődően szeparábilis, nem Lindelöf) amiről azonban ismert, hogy létezése független ZFC-től.

Nézzük most a másik, Ψ -térre tett megfigyelést és foglalkozzunk a következő kérdéssel: Van-e (X, τ) tér, mely pszeudokompakt, nem megszámlálhatóan kompakt és nincs benne sűrű, relatíve megszámlálhatóan kompakt altér? A válasz igen:

2.6 Állítás. *(ZFC) $\exists X \in [{}^c 2]^c$ mely \mathcal{G}_δ -sűrű ${}^c 2$ -ben (azaz, elmetsz minden nemüres \mathcal{G}_δ -t) és $\forall A \in [X]^\omega : A$ zárt diszkrét az X altérben.*

Bizonyítás. Először nézzük, hogy az állításban szereplő X altér miért példa a fenti kérdésre: az könnyen látható, hogy X nem megszámlálhatóan kompakt és nem tartalmaz sűrű, relatíve megszámlálhatóan kompakt alteret. Igaz továbbá a következő lemma:

2.7 Lemma. *Ha $X \subset {}^c 2$ \mathcal{G}_δ -sűrű ${}^c 2$ -ben, akkor pszeudokompakt.*

Bizonyítás. Belátjuk, hogy X feebly kompakt. Legyen $\langle [\epsilon_n] : n \in \omega \rangle$ ${}^c 2$ -beli bázisnyíltak egy sorozata, melyről feltesszük, hogy csökkenő. Ekkor mivel X \mathcal{G}_δ -sűrű ${}^c 2$ -ben, van $x \in X \cap [\bigcup \{\epsilon_n : n \in \omega\}]$. Így $\forall n \in \omega : x \in X \cap [\epsilon_n]$ tehát $\langle [\epsilon_n] : n \in \omega \rangle$ nem lokálisan véges az x pontban. ■

Most nézzük X konstrukcióját: $A \subset c, s \in {}^A 2$ esetén jelölje $[s] = \{f \in {}^c 2 : s \subset f\}$. Ekkor minden ${}^c 2$ -beli \mathcal{G}_δ halmaz előáll $\{[s] : s \in {}^A 2, A \in [c]^\omega\}$ -beli \mathcal{G}_δ -k uniójaként ezért elég, ha a megkonstruálandó X altér ennek minden elemét elmetszi. Legyen $\langle G_\alpha : \alpha < c \rangle$ az $\{[s] : s \in {}^A 2, A \in [c]^\omega\}$ halmaz egy felsorolása valamint $\langle (A_\alpha, x_\alpha) : \alpha < c \rangle$ a $\{(A, x) : A \in [c]^\omega, x \in c\}$ halmaz egy c -abundáns felsorolása. Transzfinit rekurzióval konstruálunk egy $\langle \langle f_\beta^\alpha : \beta < c \rangle : \alpha < c \rangle$ sorozatot melyre:

(i) $\forall \alpha, \beta, \gamma < c : f_\beta^\alpha : \alpha + 1 \rightarrow 2$ függvény, valamint ha $\alpha < \gamma$, akkor $f_\beta^\alpha \subset f_\beta^\gamma$

(ii) $\forall \alpha, \beta < c : f_\beta^\alpha$ „ α -ig G_β -ban halad”, azaz, $\exists f \in G_\beta : f_\beta^\alpha \subset f$.

Legyen $\delta < c$ és tegyük fel, hogy $\langle \langle f_\beta^\alpha : \beta < c \rangle : \alpha < \delta \rangle$ adott már az (i), (ii) tulajdonságokkal. Ha $\beta < c$ és $|\text{pr}_\delta(G_\beta)| = 1$, akkor legyen $f_\beta^\delta = \bigcup \{f_\beta^\alpha : \alpha < \delta\} \cup \{(\delta, i)\}$, ahol $i \in 2$

olyan, melyre (ii) teljesül f_β^δ -ra. Ha a $A_\delta \cup \{x_\delta\}$ -beli β -k esetén $|\text{pr}_\delta(G_\beta)| = 2$ teljesül, akkor legyen $f_\beta^\delta = \cup\{f_\beta^\alpha : \alpha < \delta\} \cup \{(\delta, 0)\}$ ha $\beta = x_\delta$, illetve $f_\beta^\delta = \cup\{f_\beta^\alpha : \alpha < \delta\} \cup \{(\delta, 1)\}$, ha $\delta \in A_\delta \setminus \{x_\delta\}$. Különböen, adott $\beta < c$ -re, tetszőlegesen terjesszük ki a $\cup\{f_\beta^\alpha : \alpha < \delta\}$ függvényt a δ pontban.

Legyen $\beta < c$ esetén $f_\beta = \cup\{f_\beta^\alpha : \alpha < c\}$ és $X = \{f_\beta : \beta < c\}$. Ekkor a konstrukció miatt $\forall \alpha < c$ -re $f_\alpha \in X \cap G_\alpha$. Ha $A \in [c]^\omega, \eta < c$, akkor $\exists \delta < c : \forall \alpha \in A : \forall \delta < \delta' < c : |\text{pr}_{\delta'}(G_\alpha)| = 2$. A fenti felsorolás c -abundanciája miatt van $s\delta < \gamma : (A_\gamma, x_\gamma) = (A, \eta)$. Ekkor a konstrukció szerint $[\{(\gamma, f_\eta(\gamma))\}] \cap \{f_\alpha : \alpha \in A \setminus \{\eta\}\} = \emptyset$ ami azt jelenti, hogy az $\{f_\alpha : \alpha \in A\}$ halmaznak f_η nem torlódási pontja X -ben. Mivel $A \in [c]^\omega, \eta < c$ tetszőlegesen voltak, így kapjuk, hogy X -ben minden megszámlálható altér zárt diszkrét. ■

Ebben a példa nem M1 így felmerül a kérdés, hogy van-e M1 tér ami tudja a fentieket. (CH) esetén van ilyen térre transzfinit konstrukció ω_1 számosságú alaphalmazon. További kérdések:

- (1) (MA)-ból vagy forszolással kapható-e ω_1 számosságúnál nagyobb példa?
- (2) Menet közben kiderült, hogy ha X M1 és balszeparált ω_1 típusban, akkor nincs benne sűrű relatíve megszámlálhatóan kompakt altér. Kérdés, hogy nagyobb típusban balszeparált terekre igaz-e ez. Ebből megfogalmazható (1) egy lehetséges gyengítése: (MA)-ból vagy forszolással kapható-e ω_1 -nél nagyobb számosságú M1, balszeparált, pszeudokompakt X tér?

Hivatkozások

- [1] J.E. Baumgartner, S. Shelah (1987), Remarks on superatomic Boolean algebras, *Annals of Pure and Applied Logic*, vol. 33